

آبِ بی نوبت^۱

آقای حاج محمدعلی اخوان در رابطه با تقوای آقا شیخ مرتضی زاهد داستان و ماجرای بسیار آموزنده را نقل می‌کنند و برادران ایشان که همگی در خردسالی در همسایگی خانه‌ی مرحوم زاهد زندگی می‌کردند از آن داستان باخبرند.

در قدیم و تا زمانی که هنوز لوله‌کشی‌های آب به خانه‌ها نیامده بود، در هر خانه‌ای آب انبار و حوضچه‌ای برای ذخیره‌ی آب وجود داشت. این آب انبارها هر چند وقت یک بار توسط مأموری معروف به «میرآب» پر می‌شد. میرآب با سرازیر کردن و هدایت آب در جوی‌های خیابان‌ها و کوچه‌ها، آب را به خانه‌های مردم می‌رساند.

یک شب یکی از همین میرآب‌ها، آب را به سوی محله‌ی «حمام گلشن» و کوچه‌ی آقا شیخ مرتضی سرازیر می‌کند. او می‌بایست به ترتیب و به نوبت، حوض و آب انبارهای خانه‌های این کوچه را پر کند و خانه‌ی آقا شیخ مرتضی نیز بعد از چند خانه نوبتش می‌رسید، اما آن شب میرآب در همان ابتدای آب رسانی متوجه می‌شود در خانه‌ی آقا شیخ مرتضی خبری از آب نیست و حوض منزل ایشان به طور کامل خالی شده است؛ بنابراین به احترام حاج شیخ بدون رعایت نوبت، آب را به سوی خانه‌ی ایشان سرازیر می‌کند و حوض خانه‌ی ایشان را پر می‌سازد.

شیخ مرتضی از این مطلب آگاهی پیدا می‌کند.

آقای حاج محمدعلی اخوان می‌گوید: آن شب دیدم در حیاط را می‌کوبند، صدایی از پشت در بلند شده بود و می‌گفت: حاج محمد حسن آقا! حاج محمد حسن آقا! در را باز کنید!

این صدا، صدای آقا شیخ مرتضی بود که پدرمان را صدا می‌زد؛ ما رفتیم و در را باز کردیم. ایشان با آن قد خمیده وارد خانه‌ی ما شدند و رو به پدرمان فرمودند:

^۱ - در اکثر نقل‌های مجموعه‌ی «به سوی آسمان»، به جهت یکسان نبودن شیوه‌های نگارش مطالب نقل شده از منابع مختلف، در حدّی که به اصل مطلب خدشه‌ای وارد نشود، ویراستاری‌هایی صورت پذیرفته است. (سیدمحمد خردمند)

این آقای میرآب، امشب لطف کرده است و بی‌نوبت، ابتدا آب را به خانه‌ی ما آورده است و من الآن نمی‌توانم بروم و از همه‌ی همسایه‌ها حلالیت بطلبم، بنابر این آمده‌ام اینجا وضو بگیرم! اجازه می‌فرمایید؟!...^۲

مرحوم زاهد تا زمانی که حوض منزلشان از آن آب بی‌نوبت خالی نشد، احتیاط می‌کردند و برای وضو و تطهیر به خانه‌ی ما می‌آمدند.^۳

^۲ - بعید نیست که متدینین و اهل معنای زیادی در آن دوره و پس از آن و هم اکنون در زمانه‌ی ما چنین ویژگی‌هایی را داشته و چنین تقوایی را از خود نشان دهند که ما از آن آگاه نمی‌شویم؛ همه‌ی آنها به خود نیکی می‌کنند و نتیجه‌ی اعمال خود را هم در قیامت خواهند دید. عده‌ای هم در این دنیا به بهانه‌ی خطای دیگران آسایش تن و زندگی دنیا را می‌طلبند و چشم از حقیقت‌ها می‌بندند! ایشان هم در حساب و کتاب قیامت حاضر خواهند شد!

^۳ - سیف‌اللهی، محمد حسن. آقا شیخ مرتضی زاهد. انتشارات مسجد جمکران. چاپ اول ۱۳۸۳